

1305 2. Beh. af Forstl. t. Finantslov f. Finantsaaret fra 1. April 1877 til 31. Marts 1878.

1306

det dog for det paagjældende Tilfælde være umuligt, idet der af denne Lønningssum i alt Falde skal udredes Mere end Halvdelen af det Beløb, som dette Embede lønnes med. Der skal nemlig endvidere udredes Halvdelen af Lønnen for den Bestilling, han kommer fra. — Den ærede Ordførers varme Interesse for det saakaldte Arrestspørgsmaal bragte ham til at bruge eller citere et Udtryk, der skulde være brugt af en høitstaaende Mand ved Fastsættelsen af Flodmaalet for denne Sø, nemlig: „at man der ret havde taget Bønderne ved Næsen“. Jeg tvivler ikke om, at dette er af den Slags Udtalelser, som kunne gjøre en vis Virkning hos Nogle; men jeg maa tilstaa, at det forekommer mig, at den egentlig ikke hører ret hjemme i denne Sal; og det forekommer mig at være saa meget mindre heldigt, at en saadan Udtalelse er kommen frem, som det jo maa være det ærede Medlem vel bekendt, at noget Saadant som Flodmaal for Søer og Vandløb ikke fastsættes af høitstaaende Embedsmænd, men af Landvæsenkommissionen og Overlandvæsenkommissionen. For saa vidt der altsaa er nogen Feil, kan det ikke være en enkelt høitstaaende Mand, hvem det er lykkedes „at tage Bønderne ved Næsen“, nei, Ansvarer maa saa ligge hos de af mig nævnte Myndigheder, som jo dog have en anden Stilling end at være høitstaaende Mænd i Administrationen. Jeg er isørigt fuldstændig enig med den ærede Ordfører i, at dersom det var muligt at finde en Afsløsning af de særlige Rettigheder, der knytte sig til Benyttelsen af Bandet i Arrest, saa vilde det være meget heldigt, fordi en saa betydelig Landværetning lider ved den høie Vandstand i Søen. Hvad jeg altsaa har anført paa dette Punkt mod den ærede Ordførers Udtalelse, maa ikke opfattes, som om det er imod Sagen; thi ogsaa jeg for mit Bedkommende nærer Ønske om, at denne Sag maa finde sin Afgjærelse til alle Interesseredes Tilfredshed. — Det gjør mig ondt, at jeg er nødt til at komme tilbage til et andet saare ubetydeligt Punkt, men Ordføreren har idag udtalt sig ubøjelig derom, og har navnlig knyttet en Bemærkning dertil, som synes at være noget nærgaaende. Det er om denne utilbørlige Indskrænkning af Publikums Ret til at trække frisk Luft i Charlottenlund Skov. Naar man ser nøiere til, er der imidlertid ikke Spørgsmaal om at unddrage den københavnske Befolkning Afgangen til at trække frisk Luft paa 21 Eder Land; men hele Spørgsmaalet reduceres til, at Afgangen til en enkelt Sti er bleven affaaen.

Det er hele Sagen, thi den ærede Ordfører vil jo dog vide, at Publikum ikke har Ret til at bevæge sig udenfor de offentlige Stier. At det gjør det, er noget Andet, men Ret dertil har det ikke, og da der altsaa her er Tale om at affjære en Ret, vil det egentlig kun være Retten til at spadserere paa en Sti, men ikke Retten til at ballre sig paa 21 Eder Land, som er affaaen. Iøvrigt tror jeg, der er Plads nok til at tumle sig, og den friske Luft kan heller ikke lide noget Afbræk ved den foretagne Forandring. Saa Meget om Realiteten, men den ærede Ordfører fandt det rigtigt og passende dertil at knytte en Bemærkning, som synes at være noget nærgaaende. Det var en Bemærkning, der i det Mindste for mig løb saaledes, at man nok kunde forstaa, at et Ministerium, som ikke kunde glæde sig ved nogen særdeles Tilslutning, nogen særdeles kraftig Støtte i dette Thing, kunde føle Trængsel til at styrke sin Stilling paa anden Maade. Dersom der heri skulde ligge en Insinuation om, at Ministeriet havde søgt at styrke sin Stilling ved at lukke denne Sti i Charlottenlund, kan jeg kun tilbagevise dette som en aldeles uberegtiget Insinuation. Noget ganske Andet er det, om de Bemærkninger om visse Udtalelser, som denne Afstjæring af Stien i Charlottenlund foranlediger, kunde styrke Ministeriets Stilling, men jeg kan i alt Falde forsikre den ærede Ordfører, at Finantsministeren ikke har havt nogen saadan liflig Bagtanke, da han tog Ansvarer paa sig for at affjære denne Sti. — Ogsaa om Anvendelsen af Bevillingsmyndigheden synes der at være en stor Uoverensstemmelse mellem den ærede Ordfører og mig; men jeg tror for Resten, at denne Uoverensstemmelse, naar man fik Leilighed til nærmere at undersøge den, vistnok vilde vise sig at være overordentlig lille. For at imidlertid ærede Medlemmer udenfor Finantsudvalget og ligeledes Andre, der kunne interessere sig derfor, ikke skulle tro, at Klampenborgspørgsmaalet ogsaa er en Sag, der maa — eller ikke just maa, saa dog bør — tunge haardt paa det nuværende Ministerium, vil jeg dog oplyse om, at det Hele dreier sig om, hvorvidt Bevillingsmyndigheden i Mæret 1863 — altsaa for 13 Aar siden — har været anvendt paa rette Maade eller ei. Jeg er saa lykkelig i dette Spørgsmaal at staa personlig helt udenfor det, hvorom Striden dreier sig. — Med Hensyn til Gammelholmspørgsmaalet fremdrog den ærede Ordfører det aldeles Forkastelige i, at en Sum, jeg tror, den ærede Ordfører angav den til imellem 4 a 5,000 Kr., skulde i Bestyrelsesudgift koste et Beløb af imel-